

[Korsgaard.]

den nuværende Regering gennem snart en lang Række Aar, en økonomisk Politik, der altsaa ikke har fremkaldt den Pengerigelighed, man har i andre Lande, idet Forholdet har været, at om Kapitaloplæg inden for dette Land i større Mængde har der efter min Opfattelse i alt for ringe Grad været Tale. Men det er nu engang Forholdene, som de er; vi er et pengefattigt Land, og derfor er Pengene her dyrere; omvendt er Sverige et pengerigt Land, og derfor er Pengene der billigere. Og naar man saa fra mange Sider mener, at det var ønskeligt, man ogsaa her i Landet havde billigere Penge, maa jeg vende tilbage til dette, at den nuværende Regering bærer en stor Del af Skylden for, at det ikke er Tilfældet.

Jeg vil gerne i Forbindelse med disse 30 Millioner svenske Kroner stille et Spørgsmaal. Det er jo givet, at vi rundt regnet faar 35 Millioner danske Kroner, men det er vistnok ogsaa givet, at paa Statsregnskabet vil Laanet komme til at figurere, som om der kun var optaget et Laan paa 30 Mill. Kr.; der bliver for saa vidt en Forskel paa rundt 5 Mill. Kr. Disse Penge skal naturligvis i den Tid, Laanet løber, skaffes til Veje paa den ene eller anden Maade, og nu er det, jeg spørger, om man vil bære sig ad paa samme Maade, som da man sidste Gang optog et svensk Statslaan, hvorved man ogsaa fik tilsvarende flere danske Kroner, end der stod svenske Kroner paa Dokumentet. Følgen af dette sidste svenske Statslaan er jo blevet, at Statens Driftsbudget paa § 3 faktisk er blevet belastet med et Kurstab ved Afdragene paa dette Laan. Det maa vist synes de fleste underligt, at der kan opstaa et Kurstab, naar Forholdet mellem svensk Valuta og dansk Valuta er akkurat det samme i det Øjeblik, man skal betale Renter og Afdrag, som det var, dengang man optog Laanet. Men saaledes posterer man nu engang, og jeg spørger den højtærede Finansminister, om det er Meningen at gaa videre ad denne Vej, hvilket jo fører til, at vi her tilsyneladende optager et billigt Laan, men takket være Kurstab paa Afdragene — et Tab, som efter mine Begreber slet ikke er reelt. — vil i Virkeligheden Laanet paa Statsregnskabet komme til at optræde som værende et dyrere Laan. Man kan sige, at det formentlig ikke vil komme til at gælde de første 5 Aar, hvor der ikke betales noget Afdrag, men til Gengæld vil, naturligvis forudsat, at Forholdet mellem svensk og dansk Valuta opretholdes, som det er nu — naturligvis efter

disse 5 Aars Forløb Kurstabet for saa vidt blive saa meget større.

Jeg har ligesom de tidligere Ordførere ikke noget at indvende imod de Rentesaetser, der her er Tale om, men da det faktiske jo er, at man altsaa nu regner med virkelig at faa et billigt Laan, og man jo dog ikke kan være helt sikker paa, at billige Laanbetingelser ogsaa vil være til Stede om 2 Aar, saa vilde det vel være naturligt at spørge, hvorfor man saa ikke gør det hele langfristet, om der vilde have været Vanskeligheder med Hensyn til at skaffe et langfristet Laan omfattende samtlige 60 Mill. Kr. Jeg maa nemlig gaa ud fra, at det principielle nu ikke kan volde afgørende Vanskeligheder, eftersom man i hvert Fald har hugget den halve Del af Princippet væk ved at foreslaa Optagelse af et udenlandsk Statslaan for Halvdelen Vedkommende i Stedet for et indenlandsk. Og endelig, hvis man nu mener, at det vilde være for meget at gaa til Udlandet med, vilde det ogsaa være ønskeligt at faa at vide, om man ikke havde Betingelser for at gøre det danske kortfristede Statslaan noget længere, end det er i Øjeblikket, idet det ikke kan benægtes, at 2 Aar i Virkeligheden er en meget kort Frist.

Skulde en Del af disse Spørgsmaal ikke kunne besvares her, gaar jeg ud fra, at vi vil kunne faa Lejlighed til at faa dem besvaret i Finansudvalget, hvortil jeg gaar ud fra som givet at Forslaget vil blive henvist.

Rager: Det forekommer mig, at den Laanetransaktion, som her foreslaas af den højtærede Finansminister, maa siges at være en fordelagtig Laanetransaktion, som jeg synes Finansministeren har Grund til at være glad ved at faa ført igennem. Hvad der kan ligge bag ved Mulighederne herfor, kan man naturligvis diskutere, men det forekommer mig alligevel, at Forholdet maa være dette, at den Orden, der er i vore Statsfinanser, og den Valutareserve, der er oparbejdet, ikke har undladt at spille med ind, da de Laangivere, der her er Tale om, fastsatte deres Betingelser.

Nu har baade det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og det ærede Medlem Hr. Korsgaard talt om, at der skulde være indført et nyt Laanepincip, og henvist til dette, at der optages 30 Millioner svenske Kroner som udenlandsk Laan, hvorimod 30 Mill. Kr.; saaledes som det er sket de sidste Gange, placeres paa det indenlandske Marked. Jeg kan egentlig ikke se, at man heri har Lov til at tale om noget nyt Princip.